

NIEPORUSZNY (2) *ai*

N sg m nieporuszny (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. poruszony.

1. *Mocno tkwiący w miejscu, trudny do poruszenia, nieruchomy (1) : Fixus, Przibity/ NieporuŹny/ Tęgi. Mącz 126c.*

2. *Taki, którego nie można wzruszyć; stały w uczuciach, poważny (1) : Severus, Srógi/ Surowy. Ciężki. Trudny też łały. NieporuŹny Mącz [390]a.*

Synonim: 1., 2. stały.

Cf [NIEPORUSZLIWY], NIEPORUSZONY

MF